

Zapomenutá historie Sibiře (od Daarie po Veliký Turan)

Historie pozemských národů pravděpodobně vždy skrývala mnoho záhad. Vždyť se přece neztratila v průběhu staletí, ale mnohokrát byla převyprávěna a přepsána v podobě mýtů, legend, kronik a pověstí, jak to bylo výhodné pro vládců různých zemí a různých epoch. A pokračuje to dodnes, a v ještě větším rozsahu...

A teď, aby se zjistilo, co tam skutečně bylo, nepomáhají ani nalezené artefakty, vždyť je snadné je prohlásit za padělek, stejně jako padělek vyrobit a vydávat ho za reálnou věc, která existovala. A kdy to vše lidstvo rozmotá nebo definitivně zamotá - to se neví. Ostatně, již nyní někteří zamotávači by chtěli začít dějiny tak od 17. století... a prý co bylo dříve - to je pohádka.

Někomu se vyplatí překrucovat dějiny a někdo je opravdu chce z paměti lidí vymazat, dokonce i to, co se prodralo vrstvami překrucování, a nahradit to nějakou fantazií, nebo to nenahradit vůbec ničím.

A zvláště mnoho takových záhad a domněnek je spojeno s naší Sibiří, kdy byla nejprve prohlášena za zemi nerozvinutých divokých kmenů, a pak se začaly budovat pohádky o Tartárii na základě střípků poznatků o nejstarších jejích městech, přičemž přenesením těchto pohádek do 18.-19. století, aby se zcela odtrhly od reálných kořenů.

Ale vždyť tato země dodnes skrývá mnohá tajemství a pamatuje si skutečnou historii, nevymyšlenou historiky na základě staré zahraniční objednávky, a nevymyšlenou alternativními pisálky na základě nové zámořské objednávky.

A pokud ji začneme vynášet na světlo, pak ji mnozí začnou odmítat, už proto, že slepě věří oficiálním historikům, nebo proto, že už slepě uvěřili alternativcům a nechtějí se rozloučit s oblíbenou pohádkou o Tartárii a jaderné válce v 19. století. Přičemž mnozí, bohužel, ani neposlouchají nic jiného než to, co chtějí slyšet.

Skutečná historie je zatím skryta. Ale vše, co se na tomto světě děje, je zaznamenáno v informačním poli Země, i když skeptici tomu také nikdy neuvěří...

Co se tedy skutečně dělo na Sibiři před příchodem Jermaka a po něm? Informace o tom přišly prostřednictvím vědomého snění a samozřejmě nejsou určeny skeptikům a těm, kteří nechtějí slyšet nic, co boří nové, oblíbené mýty. Ale pěkně popořádku.

Nekonečně zelené moře se pohupuje pod klenbou oblohy. A toto moře není pouhé moře, ale je živé, a jeho vlny nešplouchají vodu, ale šumí větvemi a ohýbaním kmenů. Nekonečná tajga se vlní, na některých místech zrcadlovými jezery zářící a stuhami řek se vinoucí...

Nad řekou se tyčily strmé, srázné útesy z obrovských kamenů. A na samém vrcholu se kroutila borovice. Zlatavé sluníčko se tam zmítá v jejích větvích.

Ale najednou se nad roklí z té borovice vyklenula duha a zahrála ve spršce hlučného vodopádu.

V té duze jako by se objevily schody, a po nich sestupuje dívka ve starodávných šatech s našitými kameny a perlami.

Co to je za podivné vidění? Ale vždyť už jsem ten pohled kdysi viděla.

A vtom dívka vstoupila na zem, a její zlatavé oči mírně šikmé zazářily. Rezavé vlasy a orientální oči. Usmála se a začala mluvit, aniž by roztáhla rty.

„Už jsme se jednou viděli... Zlatogorkou, dcerou Svjatogorovou, mě nazývali vaši slovanští předkové, a tenkrát jsem vyprávěla o Permu Velikém - Bjarmii-zemi, která zůstala po velkém vypálení a zničení ohromné Daarie, následnici Hyperboreje. Bylo to v dalekých staletích, dávných tisíciletích... (Viz téma: Zlatá Baba - bohyně severu aneb tajemství Permu Velikého a pravlasti Slovanů.)

Dnes jsem vám přišla povědět, co se stalo s vypálenou Daarií. Je to vaše rodná zemička, zděděná po vašich předcích, a za vašich dnů se jí říká Sibiř.

Tehdy přežila dlouhá léta a staletí zpusťování. Lidé odešli na Západ do Bjarmie, což je nyní váš Permský kraj, nu a později i odtud odešli před jedovatými větry, které vanuly ze spálenišť, a vybudovali Nový Grad, které nazvali Novgorodem Velikým, neboť se stalo hlavním městem v Zemi Slavie, která byla jednou z následnic Daarie.

Také v jižních stepích se život ještě udržoval. Tam se země Kangcha pořád držela. Ale i tam pronikaly jedovaté větry. Mnoho daarijských lidí tam uprchlo (viz téma: Tajemství Skythie aneb příběh lásky...).

Sechmet ti kdysi vyprávěla o té zemi a o tom, že v těch končinách žili Skyviči - potomci Skyvy Daarijského a jeho ženy ze zaniklé země Mu, které u vás později nazvali Skythy. A Skyvičů bylo tenkrát mnoho kmenů. V některých rodech bylo více krve borejské, a ti byli světloocí se světlým obličejem, a jiní měli více krve ze země Mu. A těm se říkalo žlutí Skyviči, neboť měli tváře snědé a oči trochu zúžené. Ale to všechno už bylo řečeno dříve.

Po vypálení Daarie a posledním zaplavení zemí Mu se rody z této země Kangcha rozptýlily - některé zamířily na západ do Bjarmie, následovaly Sklaveny a Venedy, některé se vydaly na jih, a z východu se přidala nová vlna uprchlíků ze zaplavených zemí Mu.

A na spáleném Severu, v bývalé Daarii, zavládla Velká zima. Trvala dlouho, a pro lidi to tenkrát bylo těžké. Od té doby až do vašich dnů na některých místech země neroztála, a vy takovým zemím říkáte věčně zamrzlé.

Ale i v této nelítostné době zůstávali lidé v zemích otrávených a zamrzlých. A v té strašné době se tam v prastarém rodu, ještě borejském, pocházejícím od

samotného Svaroga, narodil jasnooký syn. A bylo mu dáno jméno Jima. Tak se v té kruté době vtělil jeden z pradávných učitelů.

Jima rychle dospěl a začal lidem vyprávět o dávných znalostech, a vydal se hledat poklady země daarijské, vždyť věděl, kde leží už od dávných věků. A tyto poklady nejsou zlato a kamení, ale vědění a technická zařízení. A spoustu věcí našel v jeskyních pod vypálenými daarijskými městy. A začal na těch posvátných místech stavět nová města. Jenže teď je musel stavět ne na zemi, ale pod zemí. Vždyť tam velké sněhy ležely a třeskatá zima byla. Mnoho lidí se do těch měst hrnulo, aby se zachránili před mrazem a jedovatými větry. A ta města stála u mohutných řek, kterým teď říkáte Ob, Irtyš, Lena a jejich přítoků. A tak se Daaria stala podzemní. Tenkrát tam Jima dlouho vládl, a žádným způsobem nemohli jeho zemi dostat nepřátelé, kteří nadzemní Daarii vypálili tím jedovatým ohněm.

A sláva o něm se roznesla po všech árijských zemích a v Bjarmii se o něm dozvěděli a povolali ho, aby vládl jejich zemi. Potom Jima přenechal sibiřské země svému synovi Perudanovi (Perunem daný), jak by se toto jméno překládalo za vašich dnů, a sám odešel do Bjarmy - města. A tam mu začali místní potomci Venedů pro jeho moudrost říkat Bogumir.

V sibiřských zemích začal vládnout Perudan a k jeho království se připojila Kangcha na jihu, a to vše se začalo nazývat Artánií. V té těžké době se lidé chtěli sjednotit, ne žít odděleně, a tak se země spojovaly pokojně, ne válkami a bitvami. A Perudan se rozhodl pokračovat v otcově díle a sjednotit potomky borejské, rody

bílých a žlutých Skyvičů, neboť rody se tehdy nedělily, všichni potřebovali přežít, ne se navzájem ničit kvůli kousku země.

A Perudan měl tři syny: Tura, Salma a Árije. Jméno Árij bylo oblíbené už od časů borejských. Tak nazývali velkého hrdinu, který v dávných dobách, dávno před Perudanem a Jimou, v době prvního ledovce, jenž pohřbil Boreu pod sebou, vedl Borejce přes Ripejské hory, které se dnes nazývají Uralem, na Jih od zamrzající Boreje (viz téma: Historie Árijů aneb Velký exodus).

Svou podzemní zemi Perudan přenechal svým synům. Prostřední syn Árij se však rozhodl odejít na jih k příbuzným kmenům, které se do těchto zemí dostaly ještě v době Árije z Ripejských hor, aby nežily v podzemích. Tam se také usadil se svými rody. A ty země se začaly nazývat Íránem nebo po staru Parsií (Persií). Ale to už je jiný příběh...

V těchto perských zemích Perudana později začal nazývat Feredunem.

Země podzemních měst připadla staršímu bratrovi Turovi, a brzy se tak začala nazývat - Turan. Tur pokračoval v díle svého otce, a Veliký Turan dlouho prosperoval, i když byl skryt před zraky nepřátel v podzemních městech.

Postupně jedovaté větry odcházely a lidé se začali usazovat na povrchu. Stále však pamatovali na hrůzu spálení Daarie nebeským ohněm z nepřátelských trojúhelníkových viman, kterými Anunnaki z Nibiru vládli a vnucovali světu svůj řád od dob zničení Rádža Slunce. Ale o tom už se vyprávělo nejednou (viz další témata).

Anunnaki neočekávali znovuzrození spálené Daarie. Dlouho se snažili zničit její podzemní města, ale Jima a Perudan je uspořádali tak, že nepřítel nemohl projít. A nyní Veliký Turan rozkvetl, a to nejen pod zemí. Turan se dočkal mnoha králů po Turovi a nashromáždil takovou moc, že se vylekali i Anunnaki na svých podzemních základnách sionských, kde Adama s Evou na svět přivedli (viz další témata).

Ale zaútočit na něj nemohli. Příliš silné byly prastaré zbraně uložené v turanských podzemích. Ještě Jima je oživil z borejských spálenišť.

Ale jak byste řekli, efektivní byly pouze před útoky ze vzduchu, tedy od samotných Anunnaki a těch, kteří ještě měli létající vimany. V té epoše však už skoro žádné nezbyly, neboť Rámovo království v Indii, v němž vimany byly, padlo už v epoše spálení Daarie.

A pak se Anunnaki jako obvykle rozhodli odstranit nepohodlné království lidskýma rukama. Vlastně tak činí dodnes.

A tehdy byly seslány různá vidění jednomu věštci ze zemí jižní Persie. Jmenoval se Zarathuštra. A ten se stal podobným Mojžíšovi, a byl veden Anunnaki, údajně jménem Boha, prý viděl samotného Ahura Mazdu... Všechno jako obvykle, a nic nového...

Prorok procházel perskou zemí a jeho učení se začalo šířit, vždyť tato vidění fantomoví Anunnaki demonstrovali před davy lidí. Všechno jako v pouštích judejských...

I sám perský král přijal toto nové učení...

A Íránci zapomněli na pravého boha a na učitele-předky svých Svarožičů, zapomněli na dobré jméno Jima, vymezivše mu místo v podzemním království. Ale vždyť se nehádej... Přece stavěl podzemní města, jenže pro záchranu, ne pro temný svět, údajně posmrtný...

A povstal Írán proti Turanu se jménem nového boha.

V těch letech vládl v Turanu Hrozný král, jak Peršané nazývali ‚Grasionu‘. Jeho jméno, které u různých národů znělo různě, se v eposu uchovalo na dlouhou dobu. Zůstalo však - Frangrasion. A jeho hlavní město se jmenovalo Grasiona, postavené ještě Jimou v zemi sibiřské, poblíž řeky Tom.

A Hrozný král se pustil do války proti Íránu za jejich nájezdy a nejednotnost, za zradu bohů předků. A nejednou se mu podařilo zvítězit, a Írán se stal opět součástí Turanu.

Ale jako vždy, temné síly za zrádci jsou silné. Takový byl Achaimenés - vojevůdce. Zinscenoval převrat a Hrozný král musel utéct. Zraněný byl odvezen do Grasiony. Od té doby začalo královo zdraví selhávat. Přežil, ale už nemohl osobně bojovat. A pozemskou podlostí byl zabit v paláci Achaimenovými špehy. Achaimenés se stal íránským králem, zahájiv dynastii Achaimenovců.

Turan se však nevzdal. Synové Hrozného krále zachránili zemi před zkázou, pravda, íránští králové zabrali mnoho území pro sebe a podařilo se jim podmanit si starověkou Kangchu.

V sibiřských zemích však zůstala jen Artania, která byla od dob Jima srdcem starověkého Turanu.

A tam žila v sibiřských lesích poblíž vodnatých řek. Byla proslulá svým bohatstvím, ale Peršané stejně nedokázali překonat neprostupnou tajgu.

V Artanii byli dlouho uctíváni hyperborejští bohové a hrdinové a uchovávána dávná historie Země. A mezi sibiřskými jezery ožily chrámy na krystalech (Okuněvská jezera).

Ale jak něco takového mohli strpět nepřátelé Země, kteří chtěli získat moc nad celou planetou a zničit ty, kdo si pamatovali pravdu...?

Tehdy byl vyslán Alexandr, zvaný Makedonský. Vydal se do Indie a podmanil si Írán. A teď se jeho vojska vydala na sever, aby rozdrtila ‚pevnost zla‘ a ‚království tmy‘, kterému vládl Jima, jenž byl nyní v Persii známý jako pán podzemního světa mrtvých, a v Indii se obecně nazýval bůh smrti Jama.

Alexandrovi válečníci putovali Grasionou, ale do drsné země přišel strašný mráz se zimou. A Alexandr uprchl, zanechav polovinu svého vojska ve sněhu. Vrátil se do Persie, aby znovu zaútočil na Indii, a tam našel svůj konec.

...To se bude opakovat ještě jednou, až se narodí v těle císaře Napoleona a zase vstoupí na území Rusů, potomků Daarie... Ale to je jiný příběh... (Viz téma: Kdo ovládal... Napoleona?)

A Grasiona se znovu zrodila z popela jako pták Fénix, jako posvátná Rus - dcera Boreje.

A dlouho se nepřítel nemohl dostat na její území. Teprve v posledním zoufalém pokusu, který znovu obrátil celý svět vzhůru nohama, dokázal nepřítel ztlumit záři tohoto centra světla!

Stalo se to poté, co Anunnaki opět pohnuli krystalem na Kailásu. Do nízkých světů se tehdy otevřela strašlivá díra. A bylo ti to také mnohokrát vyprávěno. O tom portálu v poušti Gobi. Kdy milionům démonů náhle narostlo tělo, když ho okopírovali z vašeho pozemského světa, a vtrhli v hordách strašlivých kočovníků na asijské země. Pod jejich údery Artania začala slábnout. Ale její síla byla mocná. Sjednotila všechny národy. Skythy bílé a žluté považovala za bratry. A v tom je síla, slabost je v nejednotě a ve sporech, kdo má větší práva! Po staletí se Asií potulovaly hordy kočovníků. Ale Artania stála!

Ale jak je to možné? Všichni se na Anunnaki zlobili. Celá Evropa a mnoho zemí už padlo pod jejich kontrolu. A pak se opět objevil oblíbený motiv. Novému králi Artanie se zjevovaly preludy-vidiny. Ano, k jeho dvoru se připojili potulní mniši-poutníci z křesťanské sekty nestoriánů, kteří rozsévali svá kázání v asijských zemích až po Čínu.

A tak se král rázem zbláznil a přijal jméno Jan. Do svého řádu byl zasvěcen mnichy a složil přísahu, že celou zemi učiní křesťanskou.

Tito mniši odešli a rozšířili zvěst o křesťanském království presbytera Jana, že ve vzdálených zemích Asie je na cestě do Indie. Pověst o králi-popovi Ivanovi se dostala až do zemí Novgorodské Rusi a dalších knížectví, jež následníky Bjarmie kdysi byly.

A co ten podivný král? Ten skutečně věřil v Boží pokoru a vůli. Své město dokonce pojmenoval Krustina nebo Grustina. Ale toto jméno si pamatovali jen mniši ze Západu, a nikdo víc. Ivan Grustinskij neměl čas pokřtít obyvatele Grustiny. U městských hradeb se náhle objevily hordy ze stepi. Jako vichřice se přehnal Čingischán a poslal krále-popa Ivana do minulosti, kde po něm zůstaly jen pověsti. Čingischán ale v Grustině dlouho nepobyl. Náhle se zvedl velký odpor a on uvázl... opět až do zimy. Mráz a sníh ho odtud definitivně vyhnaly.

A at'si je nyní ve vašich dnech zase plno lidí tak „příjemně“ ukolébaných novými pohádkami o tom, že údajně Čingischán byl Rusič, stejně jako Timur... A nebudou mi věřit. Ano, já ani nedoufám, ostatně pohádky Anunnaki vyprávěné lidskými hlasy vždycky dělaly černou práci... Zapomněli jste pro ně historii původního zdroje

a věříte v Tartárii - tu dobu, kdy se Artanie málem rozpadla pod hordami kočovníků mongolských. A jen krutá zima zachránila lidi před jejich nájezdy a tajná podzemí je udržela v bezpečí.

Uplynulo sto let... A opět přicházejí hordy nepřátel k těžce zkoušené Grasioně. Tentokrát toto místo navštívil Timur, ten samý, jenž stavěl kopce z lebek popravených a nepřátel, ale kterého také někteří považují za slavného předka a Rusiče.

Považovat své nepřátele za předky...! Tak si to nepředstavovali ani ve strašném snu ti Rusové, Timurovi současníci. Ale zákeřnost nezná mezí a lež veliká - to je věda Anunnaki a jejich přísluhovačů pozemských, kteří se rozhodli vládnout světu!

Timur vyplenil Grasionu, o níž se píše ve východních análech, a toto město bylo pojmenováno ruská Karasa. Ale i on odtud odešel, i když po sobě zanechal spáleniště. Od té doby stála Grasiona v troskách po mnohá staletí, které u vás nazýváte epochou Tartárie, podle nepřátelských map Evropy.

A teprve když byla Rus díky úsilí moskevského cara znovu sjednocena, tato země ožila a bylo postaveno nové město. Pravda, historie je jiná a město Tomsk už všichni znáte. Nu a nepřátelé, vždyť ti jsou vždycky nablízku. Vymazávají záznamy o minulosti a skrývají původ pravdy za každého vládce. Tak se stalo i v zemi sibiřské. A skrytá pravda zarůstá legendou, v legendě kvete výmysl... A potom můžete vyprávět další pohádku, která legendu změní. A tak se najednou zrodila Tartárie a Asiaté se najednou stali Rusy... Jen aby bylo všechno ve prospěch těch, kteří chtějí vlastnit svět! A jak mohou ovládnout svět? Recept je znám už dávno. Prostě rozděl a panuj!

A ve vaší době potomci žlutých Skyvičů, potomci vašich bratří, kteří se ve staletích Turkuty stali, považují ve svých dějinách Turan Veliký pouze za svůj. A národy jsou opět rozděleny! Ano, co je tam, pod tartarijskou pohádkou někdo sní o tom, že Sibiř od Rusi znovu oddělí. Ale lidé si tuto zrádnost neuvědomují! Mnozí, bohužel, nevidí všechny důsledky, zato se všichni hluboko utápějí v povrchní pýše... A každému dávají slávu velké říše, a přitom ponižují souseda, nevidí v něm potomka pokrevních bratří. Každý chce být vyvolený... Na to doposud chytají pozemšťany věční nepřátelé z Nibiru a jejich pozemští přísluhovači, co chtějí ovládnout svět..."

Tu se Zlatogorka odmlčela, vidina se rozplynula, a pouze vodopád buší o skály, vykřesávaje jako jiskry barevný duhový vzor...

Zapsala Valeria Kolcova 26.10.2018